

Савет: приоритет – решавање спорних приватизација

Савет за борбу против корупције затражио је јуче од полиције и тужилаштва да им приоритет буду предмети који се односе на спорне приватизације, а прети им застарелост, како починиоци кривичних дела не би избегли одговарајуће санкције.

Савет је, у препорукама Влади Србије, такође затражио да се полицији и тужилаштву омогуће услови да поступају по његовим извештајима, и то не само у „24 спорне приватизације“, већ и у свим осталим случајевима који су им прослеђени на поступање. Траже и да се онемогући политички и сваки други вид притиска на рад судова и тужилаштва, како би се сви поступци спроводили брже и ефикасније.

То тело сматра да треба испитати постојање саучесништва између одговорних лица у име продавца друштвеног капитала, одговорних у субјекту приватизације са његовим купцима, или постојање неког другог кривичног дела, а требало би предузети и законом предвиђене мере за одузимање имовинске користи.

У највећем броју приватизација, а обрадили су више стотина представки, било је незаконитости, наводи савет који указује на то да је изостала одговорност надлежних за спровођење поступка приватизације због чега је настала несагледива штета за привреду и друштво у целини.

Савет је у извештајима већ указивао на недоречености, контрадикторности и нелогичности у прописима које омогућавају корупцију и због тога препоручио Влади Србије да задужи надлежне институције да предузму мере на откривању незаконитих приватизација и процесуирању одговорних.

Такође, савет истиче да не постоји

адекватна контрола како за извршење уговора, тако и за директора Агенције за приватизацију, који је имао изузетну моћ у поступку приватизације, без икаквих јасних одговорности. „Агенција приликом приватизације предузећа није обављала свој основни задатак, да субјектима приватизације нађе доброг власника, који ће одржати континуитет производње и бар задржати број запослених“, наводи из савета. Агенција није контролисала делатност купца, порекло новца којим се предузећа купују, нити је утврђивала бонитет купца. Савет сматра да је проблем и могућност агенције да бира консултантске куће, па се у великом броју приватизација испоставило да је реч о истим консултантским кућама, најчешће одабраним уз сагласност купца, а није дефинисано ни шта је стратешки партнер, ко то оцењује, која су мерила да се неко прогласи стратешким партнером. Наводи се и да је обављана непотпуна процена имовине, некретнина, залиха робе, као и имовине у другим републикама.

Уништена приватизована предузећа раскидом купопродајног уговора враћена су држави, мали акционари су остали без акција и запослени без својих радних места, а нарушено је поверење инвеститора у правни систем Србије. Из савета наводе и да приватизацијом пољопривредних предузећа и комбината није решен статус својине над земљиштем, већ су купци куповином предузећа у катастру непокретности мењали статус својине над земљиштем тих комбината из друштвеног и задружног, у приватно, само на основу купопродајног уговора, што је супротно закону.

Танјуг